

Orchestra – środek teatru; półkoliste miejsce dla chóru, który w liczbie do 15 osób wykonywał rytmiczne ruchy i śpiewy.

Proskenion – scena; miejsce podwyższone, które pełni funkcję dzisiejszej sceny. To tu grali aktorzy (tylko mężczyźni).

Skene – miejsce, w którym przechowywano kostiumy, maski i rekwizyty, a także, gdzie przebierali się aktorzy.

Theatron – ławy, na których zasiadali widzowie. Najpierw były drewniane, później kamienne, wznosiły się stopniowo w górę.

Parodos - Nazywano tak boczne przejście dla chóru (i widzów)

pierwszych rzędów), znajdujące się pomiędzy frontową ścianą skene przylegającą do orchestry a theatronem.

Opowieść Koryfeusza:

„Historia teatru europejskiego rozpoczęła się w Atenach, u stóp Akropolu, przeszło dwa i pół tysiąca lat temu. Formy dramatyczne zrodziły się z obrzędów ku czci bogów, a w szczególności ku czci Dionizosa.

Tragedia, to w dosłownym znaczeniu „pieśń kozła” - *tragos* kozioł, *aoide* pieśń. Na „scenę”, na której stał posąg boga Dionizosa, wkraczała grupa SATYRÓW, by pod przewodnictwem kapłana-przewodnika KORYFEUSZA śpiewać DYTIRAMBY, czyli pieśni kultowe na cześć Dionizosa o podniosłym nastroju, pełnym entuzjazmu i wzburzenia, które opiewały cierpienie bądź radość boga. Z biegiem lat Koryfeusz z dyrygenta stawał się uczestnikiem DIALOGU pomiędzy nim samym, a chórem, a chór satyrów został zastąpiony chórem osób związanych z treścią dramatu i tak narodził się dramat. To dialog dał początek współczesnej formie teatralnej, a kapłana zastąpił aktor.”

